

Двѣтѣ момиченца се засрашиха. Тѣ се насълзиха и разкаяха за постѣпката си. Слѣдъ това тритѣ другарчета пакъ си играяха заедно.

Самъ — самичѣкъ.

ѣ сѣвернитѣ страни, почти цѣлата година, земята е покрита съ снѣгъ. Сѣщо и водата е покрита съ якъ, дебелъ ледъ. Тихо и пусто е тамъ. Хората ходятъ облѣчени въ кожи, съ топли шапки и съ кожани обуца. Тѣ живѣятъ въ пещери, изровени изъ подъ снѣга.

Тамъ жителитѣ си служатъ съ кучетата и съ еленитѣ. Кучетата ги впрѣгатъ, защото бѣгатъ леко по снѣга и не потѣватъ въ прѣспитѣ. Впрѣгатъ и еленитѣ. Повече си служатъ съ еленѣтъ, защото той е износливъ, привикналъ на студа и самъ си рови изъ подъ снѣга мѣхъ и трѣва, съ което се и храни.

Веднажъ нѣколко отъ сѣвернитѣ ловци събрали кожата на убититѣ звѣрове, турили ги въ шейнитѣ си и трѣгнали за близкия градъ да ги продадатъ. Събрали се петъ шейни: тѣй се пжтува по весело.

Като изминали нѣколко километра, на единия пѣтникъ се разпрѣгналъ елена: каишитѣ се скжсали. Спрѣлъ се той и започналъ да ги поправя.